

Hardy Bennis

De tre fundamentale POSTULATER

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

DE TRE FUNDAMENTALE POSTULATER

Hardy Bennis

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

De tre fundamentale POSTULATER

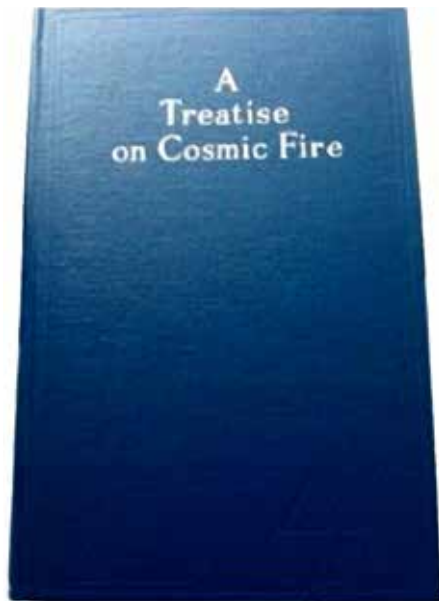
Af Hardy Bennis

Åndeligheden er døende

I takt med at den teknologiske og materielle udvikling er blevet så dominerende, forsvinder menneskehedens åndelighed mere og mere. I Danmark står stadig flere kirker tomme, og man er begyndt at lukke kirkerne, for meget få eller ingen deltager i gudstjenesterne. Kirkerne er blevet degraderet til serviceorganer, som kun bruges til dåb, konfirmation, bryllup og begravelse.

I store dele af verden var religionerne oprindeligt det redskab, der havde ansvaret for åndeliggørelse. Men dogmer, doktriner, ortodoksi, bogstavelig fortolkning og teologer har jaget åndeligheden ud af kirkerne. Menneskeheden har derfor i vid udstrækning erstattet religionen med et materialistisk verdensbillede, og dermed er naturvidenskaben blevet nutidens religion. Når naturvidenskabens forskere fremsætter et postulat, tror de fleste på det, på trods af at naturvidenskaben ikke kan give et svar på de mest centrale spørgsmål i livet: *Hvor kommer mennesket fra, hvad er meningen med livet, hvor går mennesket hen og hvorfor?*

Åndsvidenskaben afsløres

Den Indre Verdensstyrelse indså denne udvikling, og derfor satte den et forsøg i gang. Man håbede, at den intellektuelle udvikling havde nået et niveau, hvor menneskeheden var tilstrækkelig moden til, at dele af åndsvidenskaben kunne afsløres. Det skete ved stiftelsen af *Teosofisk Samfund* i 1875 i New York, hvor især udgivelsen af værket *Den Hemmelige lære* i 1888 blev grundstenen i projektet.

Dette værk og senere i Alice A. Baileys *A Treatise on Cosmic Fire* er kosmologien (læren om Universet) beskrevet i en form, der passer til nutidens tænkemåde. Her er læren formuleret som tre fundamentale postulater, læresætninger eller aksiomer, der kan præsenteres på følgende måde:

Det første postulat

Synligt og usynligt

Når man en stjerneklar nat betragter det uendelige verdensrum, ser man kun den fysiske del af det manifesterede univers. Men "bag" dette skaberværk findes der ét grænseløst, uforanderligt princip – en absolut virkelighed – som går forud for al manifesteret eksistens. Denne virkelighed ligger uden for ethvert menneskes tankes rækkevidde. Som det siges i de gamle skrifter:

*"Med en flig af mit væsen, skabte jeg
de utallige universer!"*

Selv en genial videnskabsmand – Albert Einstein – har udtrykt sig om dette ufattelige skaberværks mystik med disse ord:

"Den smukkeste og dybe følelse, man kan opleve, er fornemmelsen af det mystiske. Den er kilden til al sand videnskab. Den, for hvem denne følelse er fremmed – den, der ikke længere kan undres og blive grebet af ærefrygt – er så godt som død. At vide, at det, mennesket ikke kan gennemskue, virkelig findes – at det manifesterer sig som den højeste visdom og mest strålende skønhed – så ophøjet, at man med sine sløve sanser kun kan opfatte det i den mest primitive form – denne viden, denne følelse, er kernen i al sand religiøsitet. Den kosmisk religiøse oplevelse er den stærkeste og ædleste drivkraft til videnskabelig forskning".

Men evnen til at fornemme det mystiske og skjulte kan dø. Derfor sagde Jesus til en af sine disciple, der ville begrave sin afdøde fader:

"Lad de døde begrave de døde!"

Den åndelige død er uhyggelig udbredt i verden i dag! Desværre lever materialismen i bedste velgående.

Det andet postulat

Periodicitetsloven

Det andet postulat siger, at *"der findes en grundlæggende naturlov, som kaldes periodicitetsens lov"*. Denne lov styrer hele manifestationen, og den er anerkendt af naturvidenskaben som et princip, der findes overalt i naturen. Den kommer til udtryk som en vekslen mellem liv og død, nat og dag, ebbe og flod, søvn og vågentilstand, og den er så generel og universel, at det er let at forstå, at der her er tale om måske den mest fundamentale lov i Universet. Det er årsagen til, at de hellige skrifter sammenligner verdenernes opståen med en regelmæssig tidevandsbølge – med ebbe og flod.

Et af menneskehedens største uløste problemer er *døden*. Døden har skabt stor angst og ikke mindst frygt for det ukendte. Det har gjort døden til et tabuemne. Man taler helst ikke om døden, for er der noget, alle er helt sikre på, så er det, at livet en dag er slut. Frygten for døden har skabt en enorm kollektiv tankeform, hvor al fornuft og logik har fået mennesket til at lukke tankesindet for, at der faktisk findes en naturlig forklaring på døden, på de processer, der styrer døden og på livet efter døden – altså det modsatte af hvad mennesker frygter.

"Døden er simpelthen den største og smukkeste oplevelse, der venter alle!"

Fysisk død er frihed

Menneskeheden har vendt problemet på hovedet. Når et menneske fødes igen i en ny fysisk krop, kan det sammenlignes med en fri fugl, der lukkes inde i et bur – den fysiske krop. Her konfronteres mennesket med alle det fysiske livs glæder og sorger – succeser og fiaskoer. Det skal igen lære at gå, tale, vokse op, uddanne sig, arbejde for at tjene penge til alle de ting, det begærer osv. Risikoen for at blive syg eller for at blive ramt af psykiske lidelser er stor. Det fysiske liv repræsenterer en stor begrænsning af det liv, man kom fra på de indre planer. Det er alltså noget, der er glemt, fordi man ved fødslen får en ny fysisk hjerne.

Hvad er det, der dør?

Det eneste der dør, er det fysiske legeme. Menneskets *bevidsthed* er udødelig. Menneskets vilje, tanker og følelser, som intet vejer, og som ikke kan måles, er evige. Tænk hvis man ikke kunne dø en fysisk død! Det ville være et helvede, for alle man har elsket, alle de nære og kære, ville være døde og borte. Og den fysiske krop ældes og forfalder. Man ville bare kunne sidde og tænke tilbage på minderne, for kroppen ville være slidt op.

Den tibetanske mester Djwhal Khul siger om dette emne:

"Lad os allerførst definere den gådefulde proces, som alle former er underlagt, og som ofte er den frygtede afslutning – frygtet fordi den ikke forstås. Menneskets bevidsthed er så uudviklet, at angst for det ukendte og tilknytningen til form har skabt en situation, hvor en af de mest positive begivenheder i et inkarnerende menneskes livscyklus betragtes som noget, der skal undgås og udsættes så længe som muligt ...

Døden er for gennemsnitsmennesket den katastrofale afslutning, som indebærer slutningen på alle menneskelige forbindelser, ophør af al fysisk aktivitet, afskæring af alle udtryk for kærlighed og sympati, og den ufrivillige og uønskede overgang til det ukendte og frygtede. Det svarer til at forlade et lyst og varmt, venligt og velkendt værelse, hvor alle de kære er samlede, for at gå ud i den kolde og mørke nat, alene og rædselsslagen, idet man håber det bedste, men ikke er sikre på noget som helst.

Men folk er tilbøjelige til at glemme, at man hver nat under søvnen dør i forhold til det fysiske plan og er levende og aktive et andet sted. De glemmer, at de for længst har lært at forlade kroppen, men fordi deres fysiske hjernebevidsthed endnu ikke kan huske denne overgang ... sætter de ikke døden og søvnen i forbindelse med hinanden".

Og Djwhal Khul fortsætter:

"Er det umuligt at forestille sig en tid, hvor dødsprocessen vil være en sejrrig afslutning på livet? Er det umuligt at forudse en tid, hvor timerne på dødslejet er et strålende forspil til en bevidst bortgang? Hvornår bliver det en kendsgerning, at menneskets afkastning af det fysiske hylsters begrænsning, for den døende og for de, der er omkring den døende, vil være den længe ventede og glædelige fuldendelse? Kan I forestille jer den tid, hvor den døende og vennerne, i stedet for at græde, frygte og modarbejde det uundgåelige, sammen ville være enige om tidspunktet, og intet andet end lykke ville præge bortgangen? At de efterladtes tanker ikke ville være præget af sorg, og at et dødsleje ville betragtes som mere glædeligt end en fødsel og et bryllup? Jeg siger jer, at dette inden alt for længe virkelig vil blive sådan for vidende mennesker og lidt efter lidt for alle!"

Alice A. Bailey: *A Treatise on White Magic*

Livet er evigt

Åndsvidenskaben siger klart og tydeligt: *At livet er evigt!* Menneskeheden forsker i alle naturens hemmeligheder og bruger enorme ressourcer på både relevant og irrelevant forskning. Arkæologer forsøger at afsløre menneskehedens fortid, og i nutiden bruges der enorme ressourcer på at udvikle det teknologiske samfund, men angsten for døden forfølger stadig mennesket som en ond skygge. Problemet er, at man ikke ønsker at investere i forskning af døden og livet efter døden. Rundt om i verden har naturvidenskabens forskere allerede så mange og overbevisende indicier, at de med vægt kunne sige:

"Der findes kun én konklusion på de utallige beretninger om reinkarnation, og det er, at reinkarnation er en videnskabelig kendsgerning".

Forskning i reinkarnation

Listen over pionererne inden for denne forskning er allerede lang, men den tog først for alvor fart efter Anden Verdenskrig. Eksempelvis kan nævnes forskere som Elisabeth Kübler-Ross, Lyall Watson, Helen Wambach, Raymond A. Moody og mange flere. Forskerholdet på *University of Virginia* har 2.700 tilfælde fra hele verden i deres databaser, og der findes flere tusinde rapporter om reinkarnation fra hospitaler og hospicer, hvor man også forsker i dette emne. Mange overbevisende indicier stammer fra børn rundt om i verden. De fortæller ofte meget detaljeret om deres tidligere liv, hvorefter forskere undersøger og verificerer deres beretninger.

Ian Stevenson var den første, der beskæftigede sig seriøst med emnet, og i sin berømte bog: *Tyve tilfælde af formodet reinkarnation*, der udkom i 1950'erne, lagde han grunden til denne forskning. Hans materiale omfattede tusindvis af beretninger, men kun tyve tilfælde blev valgt som absolut sikre indicier, for i disse tilfælde var reinkarnation den eneste mulige forklaring. Senere har Tv-stationer overalt i verden taget emnet op. Mennesker med en klar hukommelse om et tidligere liv blev ført til de steder, de kunne huske fra dengang, og her var det muligt at finde beviser for påstandene. *Reincarnation* – en australsk Tv-film – var et overbevisende indicium for disse teorier. Fem kvinder blev udvalgt til denne film. I Australien havde de detaljeret beskrevet et af deres tidligere liv. Derfor rejste de til Europa, og i to af tilfældene fandt man klare beviser på påstanden om deres tidligere liv.

Overbevisende indicier

Et videnskabeligt forskningsprojekt, *REINCARNATION, a new horizon in science, religion and society* af Silvia Cranston and Carey Williams udkom i 1993. Dette forskningsprojekt undersøgte reinkarnation fra mange synsvinkler. Utallige bøger har behandlet emnet, og en lang række kendte personer har åbent fortalt, at de er overbeviste om, at de har levet før. Hypnotiske eksperimenter har også lagt tungtvejende indicier for, at reinkarnation er virkelighed. Det gælder ikke mindst Michael Newton (Ph.d.) i hans tre bogudgivelser om dødsprocessen og om livet på den "anden side", baseret på hans forsøg med tusindvis af regressioner.

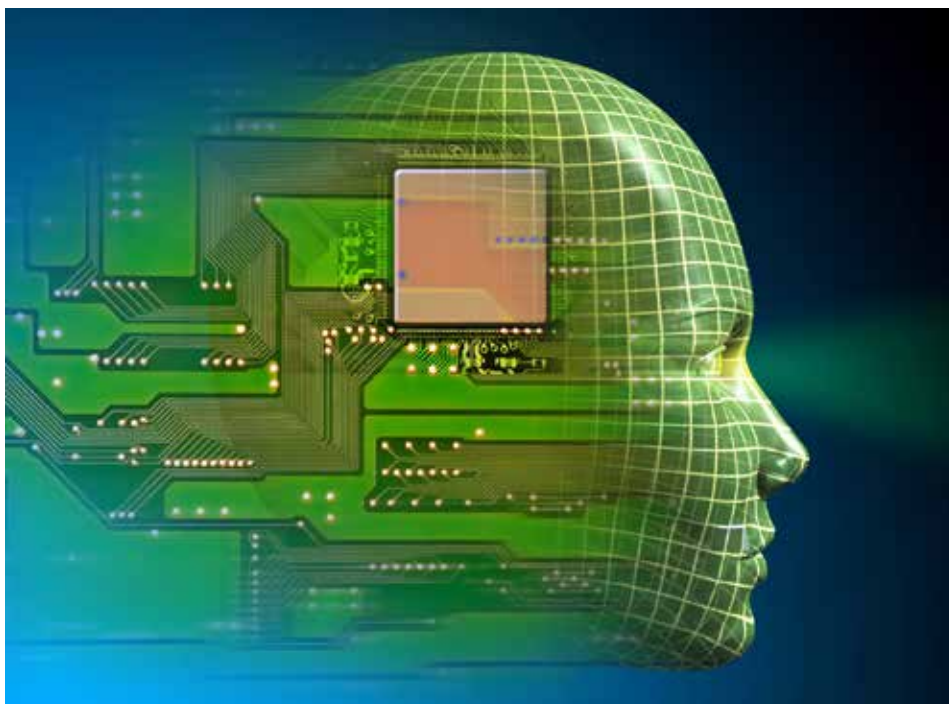
Hertil kan man føje de utallige nær-døds-oplevelser og beskrivelse af déjà-vu¹, som alt sammen understøtter tanken om, at livet ikke slutter med døden, men fortsætter i indre verdener, indtil tiden igen er inde til en ny inkarnation.

Der er derfor god grund til at spørge:

Hvorfor afviser både naturvidenskaben og mange religioner og de fleste religiøse sekter dette emne, og tilsyneladende afviser man også konsekvent at forske i emnet på trods af de mange indicier og på trods af, at det har en enorm betydning for alle mennesker?

¹ Déjà-vu betyder "allerede set" og udtales "desja'vy". Det er betegnelse for det fænomen, at man mener at have oplevet den nuværende situation engang før. Begrebet blev første gang brugt af franskmændem Emile Boirac (1851–1917) i hans bog *L'Avenir des sciences psychiques*.

Det tredje postulat

Fra uvidenhed til alvidenhed

Åndsvidenskaben oplyser, at alle livsenheder må foretage en tvungen pilgrimsfærd gennem de forskellige naturriger – både synlige og usynlige. Ingen livsenhed kan opnå selvbevidsthed undtagen ved at gennemføre en gradvis bevidstgørelse gennem alle bevidsthedsgraderne – fra de elementale riger, via mineral-, plante- og dyreriget til menneskeriget. Hele tiden sker det i kraft af en cyklisk eller periodisk manifestation, som i menneskeriget kaldes genfødsel eller reinkarnation. Endnu engang skal det pointeres, at metoden til fuldkommengørelse kræver, at man fødes gang på gang og i hver inkarnation tager et skridt – stort eller lille – på udviklingsvejen.

Enhed og mangfoldighed

Det første postulat indebærer, at alt liv i Universet er udgået fra *Det Ene*, ufattelige liv, uanset om det kommer til udtryk som en galakse, et solsystem, et planetsystem, et menneske eller et atom. Derfor konkluderer det tredje postulat, at:

"Alle er børn af denne ufattelige Skaber"

eller ...

"Alle sjæle er ét".

Med disse tre grundlæggende læresætninger eller postulater som udgangspunkt er det muligt at opbygge en arbejdsmodel af bevidsthedsudviklingen på planeten, for nu kan man bruge analogimetoden, der er givet af den egyptiske visdomsgud Tehuti – eller Thoth eller Hermes Trismegistos, som grækerne kaldte ham. Han sagde:

"Som foroven, således også forneden. Som i det indre, således også i det ydre. Som i det store, således også i det små. I alt er der kun ét liv og én lov".

Ved hjælp af denne metode kan man både drage analogier fra større til mindre sammenhænge og omvendt.

Gudsbegrebet, som i mange civilisationer og tidsaldres religioner har stået i et uklart lys, viser sig nu i en helt ny og klar form, nemlig som en fortløbende række livsvæsener (som de gamle kulturer kaldte "guder"), der er organiseret i et pyramideformet hierarki med de "største" livsvæsener omkring toppunktet og gradvis "mindre" væsener nedad mod fundamentet.

Universets hierarkiske opbygning

Den hierarkiske model

Det er vigtigt at acceptere, at den intelligente styring af Universet, Solsystemet og planeten Jorden – *"dette sandkorn på evighedens strandbred"* – fungerer hierarkisk. Ordet hierarki er kombineret af de græske ord *"hieros"*, der betyder "hellig" og *"arkhia"*, der betyder "styre" eller "herskere". Men i menneskets verden er det hierarkiske princip ofte blevet forvansket gennem magtmisbrug efter devisen: *"De kloge styrer de mindre kloge"* – eller: *"De stærke undertrykker eller udnytter de svage."* Der er derfor ikke noget at sige til, at mange mennesker instinktivt er modstander af en hierarkisk struktur eller magtpyramide.

Visdomshierarki

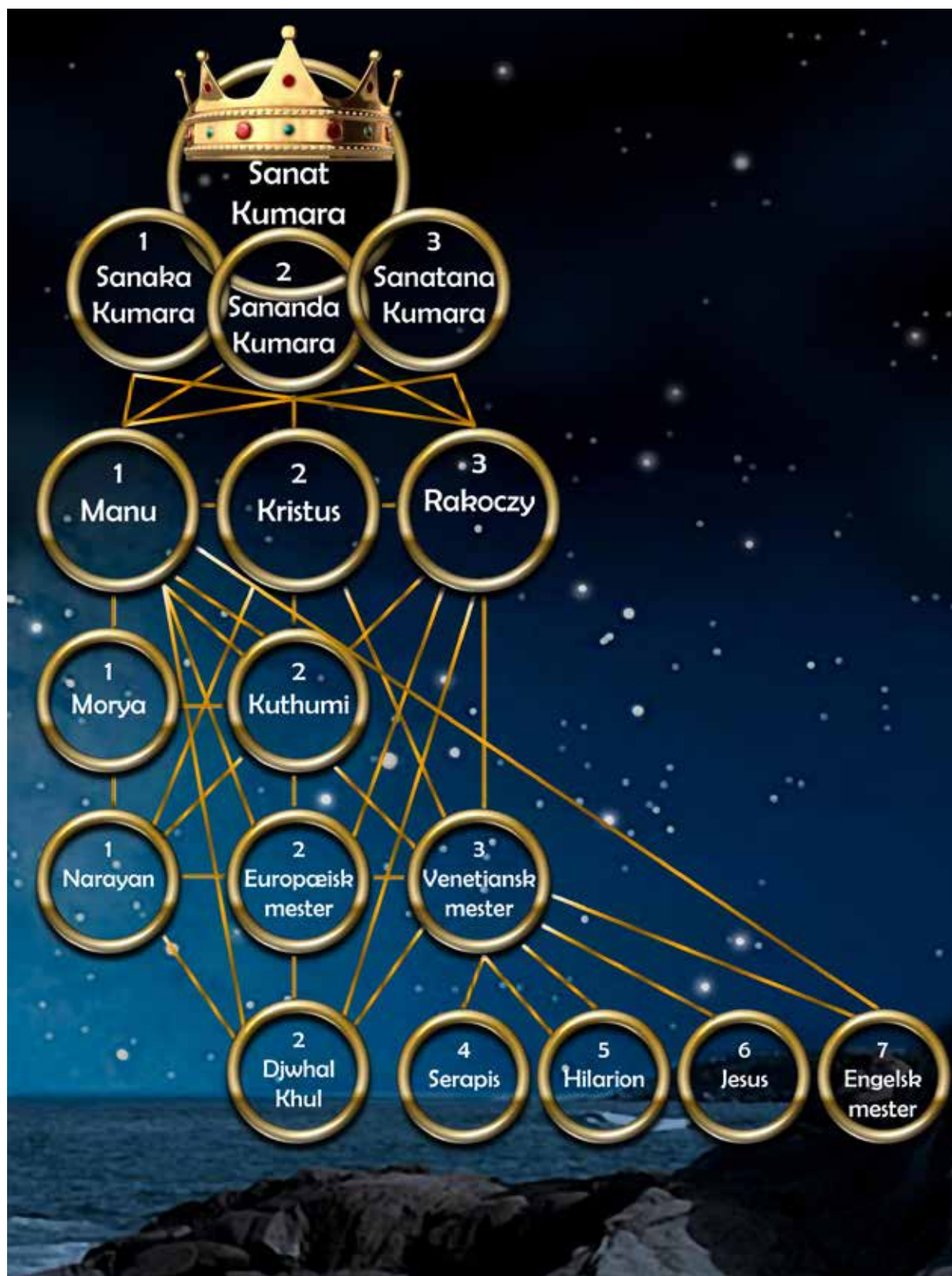
Den sande hierarkiske opbygning – når der f.eks. er tale om planetens opbygning – er, at den består af bevidstheder, som udviklingsmæssigt er nået langt forud for selv den mest avancerede del af menneskeheden. De successive indvielser er en integreret del af deres væsen. Deres etik, moral, kærlighed og intelligens befinder sig på så højt et niveau, at mennesket med sit begrænsede følelsesliv og tankeliv ikke har nogen mulighed for at fatte det.

H.P. Blavatsky beskriver det hierarkiske princip meget klart:

"Hele kosmos ledes, kontrolleres og besjæles af næsten endeløse rækker af sansende væsener, der hver har en mission at fuldføre, og uanset om man kalder dem Dhyan Chohaner eller engle, er de "budbringere" udelukkende i den forstand, at de er redskaber for karmiske og kosmiske love. De varierer i det uendelige med hensyn til respektive grader af bevidsthed og intelligens".

H.P. Blavatsky: *Den Hemmelige lære*, bind 1, s. 304

Den Indre Verdensstyrelse

Shamballa

På planchen over planeten Jordens hierarkiske opbygning finder man øverst planetens hovedcenter *Shamballa*, der betyder "*det lykkelige land*". I det universelle verdensmantra – *Den Store Invokation* – kaldes Shamballa "*centret, hvor Guds vilje er kendt*".

Shamballa er centret for planetens højst udviklede væsener. Ifølge de esoteriske oplysninger forvaltes Shamballa primært af *Flammeherrene*, som er betegnelsen for *Kumaraerne*, der kom til Jorden fra Venus for ca. 18½ millioner år siden. Dengang var der i alt 105 Kumaraer, men i årmillionernes løb har de fleste forladt planeten, og nu er der kun 7 Kumaraer i Shamballa.

Planetlogos

Øverst står lederen *Sanat Kumara* – Verdens indre konge – planetens guddom – "Vor Fader i Himlen", som religiøse mennesker har bedt til gennem de seneste 2.000 år. "*I Ham lever vi, ånder vi og er vi*",² står der i Bibelen, for hans aura omslutter og gennemtrænger alt på planeten. Han er en personificering af Gud på planeten Jorden og personificeringen af dens ånd. Hans tre brødre eller disciple er kumaraerne Sanaka Kumara, Sananda Kumara og Sanatana Kumara, og deres bevidsthed er rettet mod planeten og dens styring. De tre øvrige Kumaraer er Jata Kumara, Vadhu Kumara og Panchashikha Kumara, som har deres bevidsthed rettet mod højere bevidsthedsplaner.

Den Tavse Vogter

For fuldstændighedens skyld skal det gigantiske væsen, der kaldes *Den Tavse Vogter*, også nævnes. Som navnet antyder, fungerer *Den Tavse Vogter* som repræsentant for Sollogos her på Jorden, og *Den Tavse Vogter* residerer over Sanat Kumara. Udover denne information ved man intet om dette store væsen og hans opgave.

² Apostlenes Gerninger, kap. 17,28

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk